

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 165/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.	M. F.	w dniu 14 marca 2022 r. około godz. 11:00 w N., w powiecie (...), woj. (...), na wewnętrznej klatce schodowej domu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) spowodowała naruszenie czynności narządu ciała, tj. przedramienia lewego	

		<p>E. G. (1) na okresie przekraczający 7 dni w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego przedramienia lewego o kant muru klatki schodowej w ten sposób, że chwyciła E. G. (1) za lewą dłoń podczas wchodzenia przez nią schodami i ciągnęła ją w dół schodów szarpiąc ją przy tym,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1) M. F. i E. G. (1) są siostrami. E. G. (1) z mężem K. G. zamieszkiwali wraz z matką G. O. w domu przy ul. (...) w N.. Małżonkowie G. zajmowali górną część domu, natomiast matka E. G. (2) O. zajmowała dolną część. Zajmowana przez nich nieruchomość stanowiła współwłasność małżonków G. w 1/2 części oraz G. O. w 1/2 części. Około 5 lat temu G. O. swój udział w tej nieruchomości darowała M. F. oraz swemu synowi. Fakt ten skrywano przed małżonkami G., wiedzę o tej darowiźnie powzięli oni ok. 2 lat po jej dokonaniu. Od tego momentu stosunki między małżonkami G. a G. O. i obdarowanymi przez nią dziećmi zaczęły się psuć. Stosunki</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>k. 47v - 49</p>	

<p>panujące w zajmowanym przez w/w domu uległy pogorszeniu do tego stopnia, że małżonkowie G. na wewnętrznej klatce schodowej prowadzącej do ich drzwi wejściowych zamontowali kamery, natomiast G. O. pozwała ich o zapłatę z tytułu rozliczenia za opłaty za wodę.</p>			
<p>zeznania świadka E. G. (1)</p>	<p>k. 49v - 50</p>		
<p>częściowo zeznania świadka G. O.</p>	<p>k. 50v - 51v</p>		
<p>zeznania świadka K. G.</p>	<p>k. 51v - 52v</p>		
<p>2) W dniu 14 marca 2022 r. około godz. 11:00 M. F. odwiedziła matkę G. O.. Kobiety postanowiły rozmówić się z E. G. (1). M. F. wyszła na klatkę schodową i zawołała siostrę. E. G. (1) zeszła na dół. Nie chciała rozmawiać z M. F. i G. O., powiedziała im, aby rozmawiały z jej adwokatem. Te słowa rozzłościły M. F. i G. O.. Kiedy E. G. (1) wchodziła schodami wewnętrznej klatki schodowej do swego lokalu próbowała ją zatrzymać M. F., przed zakrętem schodów chwyciła E. G. (1) za lewą dłoń i ciągnęła ją w dół szarpiąc ją przy tym. E. G. (1) zaparła się nogą, nie dawała się ściągnąć siostrze ze schodów, przy tym doszło do otarcia jej ręki i przedramienia o chropowaty kant ściany. E.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>k. 47v - 49</p>	

G. (1) zdołała wyrwać się M. F., weszła do swego mieszkania i zadzwoniła do męża K. G.. Ten poradził jej zawiadomić Policję, co też od razu uczyniła. Policję wezwała też M. F..			
zeznania świadka E. G. (1)	k. 49v - 50		
zeznania świadka K. G.	k. 51v - 52v		
nagranie na płycie CD	k. 16		
3) Na miejsce przyjechali Policjanci: M. K. i M. P.. E. G. (1) powiedziała im, że została zaatakowana przez siostrę M. F. na schodach. Obaj Policjanci widzieli zaczerwienienia na ręce E. G. (1). Obaj Policjanci z nią rozmawiali, nie wyczuli od niej woni alkoholu, E. G. (1) była przy nich zdenerwowana i zapłakana.	zeznania świadka M. P.	k. 53v	
zeznania świadka M. K.	k. 51v		
4) W wyniku tego zdarzenia E. G. (1) doznała naruszenia czynności narządu ciała, tj. przedramienia lewego na okres nieprzekraczający 7 dni w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego przedramienia lewego. E. G. (1) jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Choruje na toczeń oraz padaczkę. Po zdarzeniu z dnia 14 marca 2022 r. pozostaje pod opieką	opinia sądowa biegłego z zakresu medycyny	k. 57 - 58	

psychologa z powodu zdiagnozowanych u niej zaburzeń lękowych, przed zdarzeniem nie korzystała z pomocy psychologa.			
zaświadczenie psychologa z dnia 30 września 2022 r.	k. 46		
dokumentacja lekarska	k. 10 - 15		
fotografie	k. 7 - 9		
5) M. F. ma (...) lat, pracuje w (...) N., nie była karana sądownie.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 47v	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. F.	w dniu 14 marca 2022 r. około godz. 11:00 w N., w powiecie (...), woj. (...), na wewnętrznej klatce schodowej domu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) spowodowała naruszenie czynności narządu ciała, tj. przedramienia lewego E. G. (1) na okres nie przekraczający 7 dni w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego przedramienia lewego o kant muru klatki schodowej w ten sposób, że chwyciła E. G. (1) za lewą dłoń podczas wchodzenia przez	

		nią schodami i ciągnęła ją w dół schodów szarpiąc ją przy tym, tj. przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, jakoby w dniu 14 marca 2022 r. ok. godz. 11:00 obrażenia pokrzywdzonej E. G. (1) powstały na skutek jej przypadkowego upadku na schodach, a nie w wyniku celowego działania M. F.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej	k. 47v - 49	
częściowo zeznania świadka G. O.	k. 50v - 51v		
2. OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej	Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem w tej części wyjaśnienia te były zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej, a także z zeznaniami świadków G. O. i K. G..	

zeznania świadka E. G. (1)	Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania w tej części znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, a także w zeznaniach świadków G. O. i K. G..		
częściowo zeznania świadka G. O.	Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne w tej części i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania w tej części znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, a także w zeznaniach świadków E. G. (1) i K. G..		
zeznania świadka K. G.	Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania w tej części znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, a także w zeznaniach świadków G. O. i E. G. (1).		
	częściowo wyjaśnienia oskarżonej	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej w tej części, w której przyznała, że doszło do jej spotkania z pokrzywdzoną na schodach, że szła za nią tymi schodami na górę. Przy czym Sąd odmówił wiarygodności tym wyjaśnieniom w tej części, w której oskarżona wskazywała, że pokrzywdzona	

		<p>przewróciła się na schodach przypadkowo. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że pokrzywdzona została na tych schodach zatrzymana przez oskarżoną, która chciała ją zawrócić na dół, szarpała ją, ciągnęła za rękę w dół. W części, w której Sąd przyznał tym wyjaśnieniom walor wiarygodności znalazły one potwierdzenie w zeznaniach samej pokrzywdzonej.</p>	
<p>zeznania świadka E. G. (1)</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób jasny, konkretny, rzetelny opisał całe zdarzenie, w sposób racjonalny wskazała przyczynę zajścia, zachowanie poszczególnych osób w nim uczestniczących, szczegółowy przebieg zdarzenia, jak również jego skutki. Jej zeznanie było stanowcze, spójne wewnętrznie, jak i spójne z pozostałym materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny, w szczególności z zeznaniami K. G. oraz co najważniejsze z nagraniem z kamery umieszczonej na klatce schodowej. Nadto jej relacja znajduje potwierdzenie w dokumentacji medycznej, fotografiach, jak i w opinii biegłego</p>		

	<p>z zakresu medycyny sądowej. Pokrzywdzona zeznając była spokojna, odpowiadała na pytania spontanicznie, logicznie i konkretnie, nie kluczyła, nie odpowiadała wymijająco.</p>	
zeznania świadka K. G.	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek nie widział zdarzenia, wiedzę o nim powziął od żony, która zaraz po wejściu do mieszkania zadzwoniła do niego i „na gorąco” bezpośrednio zrelacjonowała zajście. Jego zeznanie było konkretne, racjonalne, stanowcze.</p>	
nagranie na płycie CD	<p>Żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń do autentyczności tego nagrania. Sąd uznał je za wiarygodne i na jego podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Wprawdzie na nagraniu nie widać oskarżonej, a jedynie pokrzywdzoną, jednak z nagrania tego, a ściślej rzecz ujmując z zachowania pokrzywdzonej - wynika, że upadek pokrzywdzonej na schodach nie był przypadkowy, a był wynikiem celowego działania innej osoby, która próbowała pokrzywdzoną zatrzymać na schodach,</p>	

	uniemożliwić jej powrót do mieszkania.		
	zeznania świadka M. P.	Świadek ten nie widział zdarzenia, przybył na miejsce zdarzenia później. Potwierdził, że widział obrażenia na ciele pokrzywdzonej, przy czym co ważne potwierdził, że już wtedy pokrzywdzona złożyła mu relację o przebiegu zdarzenia zgodną z tą składaną w postępowaniu sądowym.	
zeznania świadka M. K.	Świadek ten nie widział zdarzenia, przybył na miejsce zdarzenia później. Potwierdził, że widział obrażenia na ciele pokrzywdzonej, przy czym co ważne potwierdził, że już wtedy pokrzywdzona złożyła mu relację o przebiegu zdarzenia zgodną z tą składaną w postępowaniu sądowym.		
4.	opinia sądowa biegłego z zakresu medycyny	Dowód sporządzony przez biegłego posiadającego wiadomości specjalne. Dowód przeprowadzony w sposób zgodny z przepisami prawa. Dowód spójny z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Biegły w przedłożonej opinii przedstawił tok swego rozumowania, uzasadnił wnioski opinii i szeroko uargumentował. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski opinii, albowiem opinia była jasna, pełna, nie zawierała	

		wewnętrznych sprzeczności, strony jej nie kwestionowały.	
zaświadczenie psychologa z dnia 30 września 2022 r.	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.		
dokumentacja lekarska	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości		
fotografie	Dokument wytworzony przez pokrzywdzoną. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości ani stron, ani Sądu.		
5.	wyjaśnienia oskarżonej	W tym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne, nie budziły one zastrzeżeń.	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej	Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom w tej części, w której oskarżona wskazywała, że pokrzywdzona przewróciła się na schodach przypadkowo.	

		<p>Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że pokrzywdzona została na tych schodach zatrzymana przez oskarżoną, która chciała ją zawrócić na dół, szarpała ją, ciągnęła za lewą rękę w dół. Świadczą o tym nie tylko zeznania pokrzywdzonej, ale przede wszystkim nagranie z kamery umieszczonej na klatce schodowej. Przy czym wprawdzie na nagraniu nie widać oskarżonej, a jedynie pokrzywdzoną, jednak z zachowania pokrzywdzonej na tym nagraniu wynika, że upadek pokrzywdzonej na schodach nie był przypadkowy, a był wynikiem celowego działania oskarżonej, która próbowała pokrzywdzoną zatrzymać na schodach, uniemożliwić jej powrót do mieszkania, a pokrzywdzona wyraźnie się siluje z oskarżoną, a po udanej próbie wyrwania się jej ucieka do swego mieszkania.</p>	
2.	częściowo zeznania świadka G. O.	Świadek G. O. w znacznej części zeznawała nieprawdę. Zeznawała niespójnie, kluczyła, odpowiadała wymijająco. Raz mówiła, że nie widziała, aby coś działo się na schodach, innym razem mówiła, że widziała zajście na schodach, jak pokrzywdzona przewraca się. Jej zeznanie było niewiarygodne w	

		tym zakresie. Świadek pozostaje w konflikcie z pokrzywdzoną, pozostaje z pokrzywdzoną w cywilnym sporze sądowym i ten konflikt przełożył się na niewiarygodność jej zeznań w tym zakresie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	M. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Artykuł 157 § 2 k.k. stanowi o odpowiedzialności karnej tego, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Oskarżona szarpiąc i chwytając pokrzywdzoną, przytrzymując się, ciągnąc w dół schodów spowodowała u w/w obrażenia ciała, przy czym biegły wskazał, że nie przekraczały one 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Powyższe zostało stwierdzone opinią lekarską, a także dokumentacją medyczną i fotografiami, których			

strony nie kwestionowały. Czas i zakres obrażeń doznanych przez pokrzywdzoną potwierdza dokumentacja medyczna i fotografie.

Przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. jest przestępstwem materialnym, a jego dokonanie następuje z chwilą realizacji skutku w postaci naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, trwającego nie dłużej niż 7 dni. Przedmiotem ochrony cytowanego przepisu jest zdrowie człowieka. Dla bytu przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. konieczne jest ustalenie związku przyczynowego pomiędzy działaniem sprawcy a skutkami w postaci uszkodzenia ciała pokrzywdzonego. W niniejszej sprawie wskazane powyżej zachowanie oskarżonej w stosunku do pokrzywdzonej spowodowało tzw. lekkie obrażenia ciała. W ten sposób oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim jak i ewentualnym. Sprawca musi zatem obejmować świadomością przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem uszczerbku na zdrowiu innej osoby i chcieć takiego skutku

albo na jego nastąpienie się godzić. Oskarżona stosując przemoc fizyczną wobec pokrzywdzonej musiała zdawać sobie sprawę z tego, że powyższe spowoduje u niej obrażenia ciała albo może takie obrażenia ciała spowodować. Oskarżona jest osobą dojrzałą, doświadczoną, wykształconą, poczytalną. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane pozostaje stanowisko, iż nie jest wymagane obejmowanie przez sprawcę świadomością wszystkich możliwych powiązań kausalnych i wynikających z nich niebezpieczeństw, które mogą się urzeczywistnić na skutek jego zachowania. W takim wypadku należałoby wymagać od sprawców przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu wysokiego poziomu wiedzy medycznej, co byłoby rozwiązaniem prowadzącym do rozstrzygnięć absurdalnych. Dlatego wystarczające jest, że sprawca uświadamia sobie sam niebezpieczny względem danego dobra prawnego charakter podejmowanego czynu, który w niniejszej sprawie polegał przecież na spowodowaniu obrażeń ciała z art. 157 § 2 k.k. /zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt V KK 695/21, z dnia 27 lutego 2020

<p>r., III KK 377/19, LEX nr 3170580/. Oskarżona szarpiąc pokrzywdzoną na schodach, przytrzymując ją, ciągnąc w dół, miała świadomość stworzenia swoim zachowaniem zagrożenia dla zdrowia pokrzywdzonej, które może spowodować uszczerbek na jej zdrowiu i na skutek ten się godziła. Działała z zamiarem ewentualnym.</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.4. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p>I.</p>	<p>M. F.</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>Odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale</p>			

pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości. Treść art. 66 k.k. wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną wina sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat. Biorąc pod uwagę fakt, iż okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości, wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a postawa oskarżonej nie karanej za przestępstwo umyślne, jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują na pozytywną prognozę co do jej osoby, Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec ww na okres próby wynoszący 1 rok. Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania jest przypadkiem, w

którym stopień społecznej szkodliwości jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na cechy oskarżonej, Sąd uznał, że nie jest konieczne sięganie do wyroku skazującego i wymierzenie kary dla osiągnięcia skutków, które wywołać może wydanie wyroku warunkowo umarzającego postępowanie. Zdaniem Sądu ta forma reakcji prawno - karnej wobec oskarżonej jest wystarczająca do zdeterminowania jej do poszanowania porządku prawnego, a w szczególności do tego, że nie popelni przypisanego jej przestępstwa ponownie. Był to przypadek jednostkowy, wyjątkowy w dotychczasowym życiu oskarżonej, a obrażenia ciała pokrzywdzonej były powierzchowne. Wszystko to uzasadnia zdaniem Sądu warunkowe umorzenie postępowania.

#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. F.	I.	I.	W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonej można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną sprowadzającą się do przekonania, iż M. F. która nie była dotychczas karana sędownie, pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. W celu zweryfikowania powyższego założenia Sąd na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznaczył oskarżonej okres próby wynoszący 1 rok, który to okres da możliwość kontroli nad jej postępowaniem i wdrożenia jej do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ponadto Sąd doszedł do przekonania, iż przeprowadzenie postępowania karnego i orzeczenie wobec niej obowiązku

			<p>deprekacyjnego i zadośćuczynienia</p> <p>powstrzyma oskarżoną od ponownego popełnienia przestępstwa, uświadomi jej kryminalną bezprawność jej czynu i zdeterminuje do przewartościowania jej postawy.</p>
M. F.	II i III.	II i III.	<p>Sąd na mocy art. 67 § 3 k.k. zobowiązał oskarżoną M. F. do wpłaty na rzecz pokrzywdzonej E. G. (1) kwoty 1000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku. Krzywda to jeden z rodzajów szkody. Jest to szkoda niemajątkowa, która dotyczy sfery psychicznej pokrzywdzonego.</p> <p>Krzywda obejmuje ból, cierpienie fizyczne, psychiczne, stres, dyskomfort.</p> <p>Zadośćuczynienie jest środkiem rekompensaty krzywdy i ma polegać na wynagrodzeniu krzywdy przez zaspokojenie potrzeb pokrzywdzonej, a zatem powinna ona otrzymać od osoby odpowiedzialnej za krzywdę sumę pieniężną, ażeby mogła za jej pomocą zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Sąd wysokość zadośćuczynienia ustalił w relacji do ustalonych rozmiarów krzywdy</p>

wyrządzonej
pokrzywdzonej. W toku
przewodu sądowego
ustalono, że
pokrzywdzona doznała
wprawdzie
powierzchnowych obrażeń
ciała, jednak choruje
ona na toczeń, a
choroba ta komplikuje
gojenie się wszelkich
obrażeń, nadto choruje
na epilepsję, a zdarzenie
negatywnie odbiło się na
jej stanie psychicznym.
Oprócz bowiem obrażeń
cielesnych pokrzywdzona
doznała na skutek zajścia
ból psychicznego, stresu,
cierpienia moralnego.
Potwierdza to
zaświadczenie psychologa
z k. 46, gdzie wskazano,
że pokrzywdzona cierpi
na zaburzenia lękowe, a
powstały one po tym
zdarzeniu, wcześniej nigdy
nie korzystała z pomocy
psychologa. W ocenie
Sądu zadośćuczynienie
powinno być realną
rekompensatą za
wyrządzoną krzywdę,
tak aby mieć walor
kompensacji. Kwota 1000
zł zdaniem Sądu jest
kwotą, która realnie
skompensuje
pokrzywdzonej krzywdę
wyrządzoną jej przez
oskarżoną.

Sąd na podstawie art. 67
§ 3 k.k. w zw. z art. 72
§ 1 pkt 2 k.k. nakazał
oskarżonej przeproszenie
pokrzywdzonej na piśmie
w terminie 1 miesiąca
od dnia uprawomocnienia
się wyroku. Nakazana

			deprekacja ma przede wszystkim dać pokrzywdzonej satysfakcję moralną, a oskarżonej uświadomić naganność i bezprawność swego zachowania.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, a to z uwagi na konkluzje zawarte w opinii biegłego z zakresu medycyny. Z opinii tej wynika, że obrażenia ciała spowodowane zachowaniem oskarżonej u pokrzywdzonej polegały na naruszeniu czynności narządu ciała, tj.			

<p>przedramienia lewego E. G. (1) na okres nie przekraczający 7 dni w postaci otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawego przedramienia lewego. Zachowanie to z uwagi na działany skutek należało zakwalifikować z art. 157 § 2 k.k., a nie z art. 217 § 1, jak to zarzucono w prywatnym akcie oskarżenia.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 17 pkt 1 w zw. z § 11 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm./ zasądził od M. F. na rzecz E. G. (1) kwotę 1325 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu. Na koszty te złożyły się: kwota 300 zł tytułem uiszczonych ryczałtowych wydatków /k. 6/, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 1008 zł tytułem wynagrodzenia adwokata ustanowionego z wyboru.</p>	
<p>V.</p>	<p>Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973</p>	

	<p>r. o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 z późn. zm./ i art. 629 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 2 k.p.k. Sąd zasądził od M. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz obciążył ją pozostałymi kosztami postępowania w kwocie 220 złotych. Oskarżona osiąga systematyczne wynagrodzenie ok. 2800 zł netto, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest więc w stanie koszty te uiścić, nigdy nie wnosiła o zwolnienie jej od kosztów sądowych.</p>
<p>6. 1Podpis</p>	

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)